lent: *ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα (εἰπὼν τοὔνομα) κελεύετε αὐτόν κτἑ.* Paene gemellus locus est Philostrati p. 285: *βαδίσαι σε χρὴ ἐς τὴν Ῥώμην παρὰ τὸν δεῖνα καὶ διαλεχθῆναί οἱ.*

Transeo nunc ad *vitas Sophistarum.*

C. G. COBET.

(*Continuabitur*).

SUPPLEMENTA ANNOTATIONIS

AD

XENOPHONTIS ANABASIN.

Clearchus ad Tissaphernem II. v. 11. ita dicit: *σὲ δὲ νῦν ὁρῶ τήν τε Κύρου δύναμιν καὶ χώραν ἔχοντα καὶ τὴν σαυτοῦ ἀρχὴν σώζοντα.* In tribus optimis libris A. B. C. apud Dindorfium scriptum est *καὶ τὴν σαυτοῦ χώραν σώζοντα*, quod iure repudiatum est. Sciolus de suo levi coniectura inseruit *χώραν*, quemadmodum in reliquis *ἀρχήν* nescio quis non multo felicius interposuit. Agnosces Xenophontem in his: *τήν τε Κύρου δύναμιν καὶ χώραν ἔχοντα καὶ τὴν σαυτοῦ σώζοντα.*

Xenophon ubi Menonis ingenium et mores describit II. vi. 25. ita scribit: *παρ' οἷς μὲν ἐπεχείρει πρωτεύειν φιλίᾳ διαβάλλων τοὺς πρώτους τούτους ᾤετο δεῖν κτήσασθαι.* Non est haec sana oratio. Vitii sedes est in *τούτους*, pro quo Suidas v. *Μένων* exhibet *τούτῳ* et Codex Parisinus omnium optimus C. apud Dindorfium a prima manu *τοῦτο* habet manu secunda vel tertia *correctum* in *τούτους*. Correctum autem? imo vero stulte corruptum. Emendandum est enim *τοῦτ' ᾤετο δεῖν κτήσασθαι*, nempe *τὸ πρωτεύειν φιλίᾳ*. Vides unde Suidae scriptura *τούτῳ ᾤετο* nata sit, oscitanter repetita sequenti vocali. Qui *τοῦτο* dedit librarius pervulgato more scribarum

omissam vocalem ineleganter revocavit. In alio libro elisionis nota confusa est cum alio compendiolo, quo — ους significari solet. Passim hoc factum esse videbis, ut in Erotiani praefatione p. 14. ubi editur: ὧν ἀντικατηγόρησάν τινες ἐμφρόνως εἰδότες ἄνδρες ἐπαμύνασθαι ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ, sed quis non meminit loci Homerici a plurimis decantati:

ἄνδρ' ἐπαμύνασθαι ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.

Inconsulto igitur is qui Codicem Parisinum C ex alio libro, ut opinor, *corrigebat*, quum τοῦτο dedisset, τούτους substituit sententiae securus. Idem in eodem libro saepius factum esse animadverti ut corrector vera scriptura erasa vitiosam stulte induceret. Itaque utilissimum factu est ubique in Codice omnium optimo sedulo indagare quid lateat in locis, quorum scriptura a correctoribus reficta est. Quam vellem ipse librum intentissima cura excutere et omnia perscrutari! Laudanda tamen est insignis Dubneri diligentia qui omnia veteris lectionis vestigia sedulo rimatus est. Quantum autem ex ea re boni erui possit duobus exemplis ostendam. Editur III. ι. 2: ἐπεὶ δὲ οἵ τε ϛρατηγοὶ συνειλημμένοι ἦσαν καὶ τῶν λοχαγῶν καὶ τῶν ϛρατιωτῶν οἱ συνεπόμενοι ἀπωλώλεσαν ἐν πολλῇ δὴ ἀπορίᾳ ἦσαν οἱ Ἕλληνες. Quicumque hoc aget statim intelliget συνεπόμενοι non esse sanum. Num tu putas in verbis, quae leguntur V. ιv. 16. ἀπέκτειναν συχνοὺς τῶν βαρβάρων καὶ τῶν συναναβάντων Ἑλλήνων τινὰς ferri posse συναναβαινόντων? Certum igitur et manifestum est *aoristum* requiri. Quid igitur reponendum est? Συσπόμενοι enim non est usitatum. Inspiciamus Codicem Parisinum. Dindorfius annotat: »συνεπόμενοι] επό *in rasura* 5. *litterarum* C." Scin quid erasum sit? Nempe συνεπισπώμενοι. Corrector delevit litteras επισπώ et substituit επό alios libros secutus. Reliqui ad unum omnes servant συνεπόμενοι. Quam facile erat ipsam Xenophontis manum ex leviter depravata vetere lectione elicere. Xenophon enim dederat οἱ συνεπισπόμενοι, quae forma ut plurimum in συνεπισπώμενοι a Graeculis depravari assolet. Quam tritum sit συνεφέπομαι et συνεπισπέσθαι norunt omnes. In Anabasi VII. ιv. 6. ubi legitur: ὁ Σεύθης ἐκέλευσε τὸν Ξενοφῶντα — συνεπισπέσθαι praeter quatuor optimos libri omnes exhibent συνέπεσθαι. Συνεπισπώμενος et συνεπισπόμενος confusa et

alibi saepe videre est et in Cyropaed. VII. I. 32 et VIII. VI. 10. et in Platonis Timaeo p. 42. C, ubi in optimis libris est pessima lectio *ξυνεπισπώμενος*. Neglectum a Criticis haesit turpe vitium in venustissimo loco Platonis de Legg. IV. pag. 706. A: *τοῦτον γὰρ δὴ τίθεσθαι τὸν νόμον ὀρθῶς ὑποτίθεμαι μόνον, ὃς ἂν δίκην τοξότου ἑκάςοτε ςοχάζηται τούτου ὅτῳ ἂν συνεχῶς τούτων τῶν ἀεὶ καλῶν τι ξυνέσπηται*, nam barbarum est, opinor, *ξυνέσπηται*: exemta litterula *ξυνέπηται* genuinum est. Aoristus *ἔσπετο* restitui debet Plutarcho in vita Solonis cap. 27. ubi Solon ad Croesum ita dicit: *ᾧ δ' εἰς τέλος ὁ δαίμων ἔθετο τὴν εὐπραξίαν τοῦτον εὐδαίμονα νομίζομεν*, quae nemo potest intelligere. Pro *ἔθετο* repone *ἔσπετο* et reseca scioli additamentum *τὴν εὐπραξίαν*, ut Solon dicat: *ᾧ δ' εἰς τέλος ὁ δαίμων ἔσπετο τοῦτον εὐδαίμονα νομίζομεν*. Corruptelam, ita uti fit, interpolatio secuta est. Itaque ubi vitii sedem deprehenderis mendumque sustuleris interpolatio fit manifesta. Sine sensu editur apud Ciceronem in oratione II. contra Rullum cap. 7. § 19: »Ille quod dari populo nullo modo poterat tamen quodammodo dedit: hic quod adimi nullo pacto poterat *potestate* quadam ratione eripere conatur." Vitii sedes est in POTESTATE, in quo latet POTESTARTE quod quum revocaveris duplex emblema *poterat* et *ratione* ultro excident et locus erit luce clarior: *quod adimi nullo pacto* potest arte *quadam eripere conatur.* Sed ad Xenophontem redeo cuius et alterum locum a correctore corruptum indicabo. Enumeratis opibus, quibus regnum Persarum pollebat, Xenophon ita pergit: III. I. 20. *τὰ δ' αὖ τῶν ςρατιωτῶν ὁπότε ἐνθυμοίμην ὅτι τῶν μὲν ἀγαθῶν πάντων οὐδενὸς ἡμῖν μετείη εἰ μὴ πριαίμεθα κτέ.* in his *πάντων* vitiosum est. Ex C. notatur: »*πάντων*] *πάν in rasura*." Male erasum esse suspicor *τού*, nam verum est *ὅτι τῶν μὲν ἀγαθῶν τούτων οὐδενὸς ἡμῖν μετείη*, ut statim post § 21: *ἐν μέσῳ γὰρ ἤδη κεῖται ταῦτα τὰ ἀγαθὰ ἆθλα κτέ.* et III. II. 26. *πάντα ταῦτα τἀγαθὰ δῆλον ὅτι τῶν κρατούντων ἐςίν.*

Plura alias.

C. G. COBET.